

اثر نشش یخزدگی بر گیاه بنفسه (*Viola gracilis L.*) تحت شرایط آزمایشگاهیاحمد نظامی^{۱*}، فاطمه کیخا آخر^۲، محمد جواد موسوی^۳، ابراهیم ایزدی^۴، سمية نظامی^۵ و مریم یوسف ثانی^۶

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۰/۰۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۰۳/۱۱

چکیده

این مطالعه با هدف بررسی تحمل به یخزدگی گیاه بنفسه (*Viola gracilis L.*) در شرایط کنترل شده و به صورت طرح کاملاً تصادفی با شش تکرار در دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد در سال ۱۳۸۷ انجام شد. به این منظور گیاهان پس از کشت و رشد در خزانه در اواسط پاییز و خوسرمایی در شرایط طبیعی در طول پاییز، در مرحله ۵-۷ برگی با قرار گرفتن در فریزر ترمومگرایدیان در مععرض ۱۲ دمای یخزدگی (صفرا، ۲، ۴، ۶، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۶، ۱۸ و ۲۰-۲۲ درجه سانتی گراد) قرار داده شدند. پایداری غشاء پلاسمایی پس از یخزدگی از طریق اندازه گیری نشت الکتروولیتها و درصد بقاء و رشد مجدد گیاهان پس از سه هفته رشد در شاسی سرد و به ترتیب از طریق شمارش تعداد بوته‌ها و تعیین نسبت آن‌ها به تعداد بوته قبل از تیمار یخزدگی و اندازه گیری صفاتی نظیر وزن خشک، ارتفاع گیاه، تعداد گل و تعداد شاخه جانبی تعیین شد. با کاهش دما درصد نشت الکتروولیتها به طور معنی‌داری افزایش یافت، به طوری که در دمای ۲۰-درجه سانتی گراد به حداقل رسید. درصد بقاء گیاهان تا دمای ۱۸-درجه سانتی گراد تحت تأثیر قرار نگرفت، ولی در دمای پایین‌تر، درصد بقاء کاهش معنی‌داری نشان داد. بر اساس نتایج حاصل، دمای کشنده ۵۰ درصد گیاهان (LT₅₀) بر اساس درصد نشت و درصد بقاء به ترتیب ۲۰-و ۱۹/۴ درجه سانتی گراد رسید. کاهش دما به کمتر از ۱۸-درجه سانتی گراد سبب کاهش شدید وزن خشک گیاهان شد و دمای کاهنده ۵۰ درصد وزن خشک گیاهان (RDMT₅₀) ۱۹/۲ درجه سانتی گراد بود.

واژه‌های کلیدی: خوسرمایی، درصد بقاء، نشت الکتروولیتها، وزن خشک

گیاهان محسوب می‌شود، به طوریکه تنش سرما یکی از مهمترین عواملی است که رشد، تولید و پراکندگی آن‌ها را محدود می‌کند (Mirmohamadi Meibodi & Tarkeshe Esfahani, 2004). میزان خسارت سرما در گیاهان بسته به مدت و شدت سرما متفاوت است (Steponkus, 1984; Mirmohamadi Meibodi & Tarkeshe Esfahani, 2004) و تحمل نسبت به سرما در گیاهان (از جمله گیاهان زینتی و گل‌های سرما دوست) یکی از مهمترین عوامل بقاء آنها در زمستان می‌باشد. به همین دلیل درصد بقاء گیاهان پس از قرار گرفتن آنها در مععرض سرما به عنوان یکی از شاخص‌های تحمل به سرما معرفی شده است (Hafgard et al., 2003). با وجود این ارزیابی درصد بقاء گیاهان در شرایط مزرعه زمان بر بوده و ممکن است با مرگ گیاهان، ذخایر ژنتیکی موجود نیز از بین بروند، لذا محققان به دنبال آزمون‌هایی در شرایط کنترل شده هستند که ضمن سهولت انجام آزمایش، سرعت و اعتبار کافی را در تخمین تحمل به سرما داشته و قابل تکرار هم باشند (Blum, 1988). در آزمایش انجام شده بر روی دو اکوپیپ رازیانه (*Foeniculum vulgare* L.) (کرمان و خراسان) در شرایط کنترل شده، مشاهده شد که درصد بقاء گیاهان و تعداد گره در ساقه اصلی تا دمای ۶-درجه

مقدمه

بنفسه (*Viola gracilis L.*) گیاهی یکساله و از خانواده Violaceae است (Khalighi, 2000). این گونه به صورت علفی و روزت (Edward & Howe, 1999) (Edward & Howe, 1999) رشد می‌کند و مقاومت به سرمای نسبتاً مناسبی هم دارد (Khalighi, 2000). کاربرد بنفسه در فضای سبز، صنعت (Taylor & Waiter, 1998) و همچنین اثرات دارویی آن سبب شده تا این گیاه از اهمیت زیادی برخوردار باشد (Majdari, 1982; Taylor & Waiter, 1998). بنفسه معمولاً در تاستان به صورت خزانه کشت شده و در اوایل پاییز به زمین اصلی انتقال می‌یابد و با تولید گل‌های زیبا در طول پاییز، زمستان و بهار به صورت یک گیاه زینتی سرما دوست بسیار مهم در فضای سبز توسعه پیدا کرده است (Edward & Howe, 1999).

در مناطق معتدله، سرمای زمستان یکی از مخاطرات جدی برای

۱، ۲، ۳ و ۴- به ترتیب دانشیار، دانشجوی کارشناسی ارشد، مربی و استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد
(E-mail: ezamiahmad@yahoo.com)
*(نویسنده مسئول:

دهماهی پایین‌تر، رشدی مشاهده نشد. در هر دو گونه نیز از لحاظ نشت الکتروولیت‌ها از بافت‌های مختلف گیاه تفاوت‌هایی وجود داشت، بطوری که کمترین و بیشترین درصد نشت الکتروولیت‌ها به ترتیب در طبقه و ریزوم مشاهده شد (Pietsch et al., 2009). در بررسی نمودارهای برازش شده حاصل از نشت الکتروولیت‌ها تحت تأثیر *(Paspalum vaginatum* Swartz.) دهها می‌بینیم که این گیاه پاسپالوم نیز مشاهده شد که درصد نشت الکتروولیت‌ها با کاهش دما به صورت سیگموئیدی افزایش یافته و میزان نشت در نمونه‌های خوسرما شده در مقایسه با نمونه‌های غیر خوسرما نشده کمتر بوده است. در این آزمایش مشاهده شد که شبیب نمودار نشت الکتروولیت‌ها در نمونه‌ها خوسرما شده در مقایسه با نمونه‌های خوسرما نشده کمتر بوده است (Cardona et al., 1997).

این آزمایش با هدف ارزیابی تحمل به بخزدگی گیاه بنفسه در شرایط کنترل شده و همچنین بررسی امکان استفاده از نشت الکتروولیت‌ها در ارزیابی تحمل به سرما در این گیاه طراحی و اجرا شد.

مواد و روش‌ها

در این بررسی اثر ۱۲ دمای بخزدگی (صفر، -۲، -۶، -۸، -۱۰، -۱۲، -۱۴، -۱۶، -۱۸، -۲۰ و -۲۲ درجه سانتی‌گراد) روی گیاه بنفسه، در قالب طرح کاملاً تصادفی با شش تکرار در دانشکده کشاورزی دانشکده فردوسی مشهد در سال ۱۳۸۷ مورد مطالعه قرار گرفت. بذور بنفسه در اواسط تابستان در خزانه کشت و در اواسط آبان ماه تعداد پنج گیاهچه که دارای پنج تا هفت برگ بودند به گلدان‌هایی با قطر ۱۸ سانتی‌متر و ارتفاع ۲۳ سانتی‌متر حاوی مخلوطی به نسبت مساوی از خاک زراعی، خاک برگ و ماسه منتقل شدند. به منظور القای خوسرمایی در نمونه‌های گیاهی گلدان‌ها در محیط طبیعی قرار داده شدند (دمای حداقل و حداکثر پائیز و زمستان سال آزمایش در شکل ۱ نشان داده شده است) و برای اعمال دهها بخزدگی، گلدان‌ها در اواخر بهمن ماه به فریزر ترموگرadian منتقل شدند. دمای فریزر در شروع آزمایش پنج درجه سانتی‌گراد بود که پس از قرار دادن نمونه‌ها در آن دما به میزان دو درجه سانتی‌گراد در ساعت کاهش یافت. به منظور جلوگیری از پدیده فراسرما و ایجاد هستک بخ در گیاهان (Lindow et al., 1982)، در دمای -۲/۵ درجه سانتی‌گراد اسپری INAB بر روی نمونه‌ها به نحوی انجام شد که سطح گیاه کاملاً با قشری از این محلول پوشانده شد. به منظور ایجاد تعادل در دمای محیط، گیاهچه‌ها در هر تیمار دمایی به مدت یک ساعت نگهداری شدند و پس از خارج کردن آنها از فریزر و جهت جلوگیری

سانتی‌گراد کاهش چندانی نسبت به تیمار شاهد (عدم بخزدگی) نداشت، ولی بعد از آن به طور معنی داری کاهش یافت (Rashed Mohassel et al., 2009).

خشای پلاسمایی اولین مکانی است که در معرض تنفس بخزدگی دچار خسارت می‌شود و در طی خوسرمایی^۱ تغییرات ساختاری، کارکردی و ترکیبی در آن روی می‌دهد (Uemura et al., 2006). از این‌رو اظهار شده است که تداوم انسجام غشاء پلاسمایی، یکی از عوامل مهم در بقای گیاه در شرایط تنفس بخزدگی است و هر گونه اختلال در ساختار غشاء، سبب بروز خسارت در گیاه و حتی مرگ آن‌ها می‌شود (Hana et al., 2004). در همین راستا، آزمون بخزدگی در شرایط کنترل شده (Nezami et al., 2005) و به دنبال آن ارزیابی خسارت از طریق اندازه‌گیری نشت الکتروولیت‌ها نیز به عنوان یک روش مناسب مورد توجه محققان قرار گرفته است (Blum, 1988).

در آزمایشی پایداری غشاء پلاسمایی اندام‌های مختلف گیاهچه (ریشه، طبقه و برگ) دو اکوتیپ گیاه رازیانه (خراسان و کرمان) پس از اعمال تیمارهای دمایی مختلف (۰، -۳، -۶، -۹ و -۱۵ درجه سانتی‌گراد) مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که اکوتیپ خراسان درصد نشت الکتروولیت بیشتری در مقایسه با اکوتیپ کرمان داشت. همچنین با کاهش دمای بخزدگی، درصد نشت الکتروولیت‌ها در اندام‌های مختلف، به طور معنی داری تحت تأثیر قرار گرفت و بیشترین نشت الکتروولیت در ریشه به میزان ۷۴/۷ درصد و کمترین آن در برگ به میزان ۶۶/۶ درصد مشاهده شد (Nezami et al., 2010). تنفس بخزدگی همچنین سبب افزایش نشت الکتروولیت‌ها، کاهش درصد بقاء و رشد مجدد گیاه زیستی مینای چمنی (*Bellis perennis* L.) شد. به طوری که درصد نشت الکتروولیت‌ها در گستره ای از دمای صفر تا دمای -۱۲ درجه سانتی‌گراد نسبتاً ثابت بود، ولی بعد از آن افزایش یافت، در صورتی که درصد بقاء گیاهان تا دمای -۱۶ درجه سانتی‌گراد تحت تأثیر قرار نگرفت و بعد از آن به شدت کاهش یافت، به نحوی که در دمای -۱۸ درجه سانتی‌گراد هیچ گیاهی زنده نماند (Javad Mousavi et al., 2011). در آزمایش *Gaura coccinea* دیگری تحمل به بخزدگی دو گونه گردنده شد. به طوری که در طریق آزمون نشت الکتروولیت‌ها از بافت‌های مختلف گیاه (طبقه، ساقه و ریزوم) و بازیافت و رشد مجدد گیاهان *drummondii* مورد بررسی قرار گرفت. بین دو گونه از نظر میزان رشد مجدد *coccinea* تفاوت‌هایی وجود داشت، به طوری که رشد مجدد گونه *G. coccinea* از اعمال دمای -۹ درجه سانتی‌گراد بالا فاصله آغاز شد و در دهها ای پایین‌تر به تأخیر افتاد، در حالیکه در گونه *G. drummondii* پس از اعمال دمای -۶ درجه سانتی‌گراد رشد مجدد بالا فاصله آغاز شد و در دمای -۹ درجه سانتی‌گراد ۱-۲ هفته به تأخیر افتاد و حتی در

2- Super cooling

3- Ice nucleation active bacteria

1- Cold acclimation

از آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد مقایسه شدند.

نتایج و بحث

نتایج این تحقیق نشان داد که اثر دمای‌های بخ‌زدگی بر میزان نشت الکتروولیت‌ها در گیاه بتفشه معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۱). به طوری که با کاهش دما، میزان نشت الکتروولیت‌ها افزایش یافت. حداقل و حداکثر نشت الکتروولیت‌ها به ترتیب در دمای صفر و -۲۲ درجه سانتی‌گراد مشاهده شد، به طوری که درصد نشت الکتروولیتی در دمای -۲۲- درجه سانتی‌گراد نسبت به دمای صفر، ۶۷ درصد افزایش داشته است (شکل ۲).

از آنجا که تنش سرما سبب اختلال در غشای سلولی و به دنبال آن نشت الکتروولیت‌ها از سلول می‌شود، لذا اندازه‌گیری میزان نشت از بافت‌های تحت تنفس، معیار قابل قبولی برای مقاومت به تنش بخ‌زدگی است (Mirmohamadi Meibodi & Tarkeshe Esfahani, 2004).

تحقیقات بر روی مینای چمنی نشان داده است که اعمال تیمار بخ‌زدگی تا دمای -۱۲- درجه سانتی‌گراد تأثیر چندانی بر درصد نشت الکتروولیت‌ها نداشت، ولی با افزایش شدت سرما و کاهش دما به کمتر از -۱۲- درجه سانتی‌گراد درصد نشت الکتروولیت‌ها افزایش یافت و در دمای -۱۸- درجه سانتی‌گراد به حداقل رسید (Javad Mousavi et al., 2011). ارزیابی میزان مقاومت گیاه رازیانه به تنش بخ‌زدگی از طریق اندازه‌گیری میزان نشت الکتروولیت‌ها بخ‌زدگی نشان داد که با کاهش دمای بخ‌زدگی، درصد نشت الکتروولیت در اندام‌های مختلف، به طور معنی‌دار تحت تأثیر قرار گرفت و ریشه و برگ به ترتیب بیشترین و کمترین درصد نشت الکتروولیت را داشتند (Nezami et al., 2010). شبیه منحنی نشت الکتروولیت‌ها به عنوان یکی از مهم‌ترین نشانه‌های خسارت تنش سرما در گیاهان مدنظر قرار گرفته و مشاهده شده است که نمودار نشت الکتروولیت‌ها در گونه‌های خوسرما شده از شبیه کمتری برخوردار است (Cardona et al., 1997). بنابراین شبیه کمتر در منحنی نشت الکتروولیت‌ها، احتمالاً نشان دهنده تحمل بیشتر گیاه نسبت به شرایط بخ‌زدگی است. بر این اساس، دمای کشنده ۵۰ درصد نمونه‌های گیاهی بر اساس نشت الکتروولیت‌ها در اکتوپهای پاسپالوم خوسرما شده بین -۵/۵- تا -۵/۵- درجه سانتی‌گراد و برای گیاهان خوسرما نشده بین -۲/۵- تا -۵/۲- درجه سانتی‌گراد تعیین شد (Cardona et al., 1997).

دمای کشنده ۵۰ درصد گیاهان بتفشه بر اساس درصد نشت الکتروولیت‌ها، -۲۰- درجه سانتی‌گراد بوده است. درصد بقاء گیاهان بتفشه در پایان دوره بازیافت به طور معنی-داری ($p \leq 0.05$) تحت تأثیر تنش بخ‌زدگی قرار گرفت (جدول ۱).

از ذوب شدن سریع بخ، گلدان‌ها به اتفاق سرد با دمای 4 ± 2 متنقل شده و به مدت ۱۲ تا ۲۴ ساعت در آنجا قرار گرفتند.

برای تعیین پایداری غشا پلاسمایی از روش اندازه‌گیری نشت الکتروولیت‌ها استفاده شد. به این منظور گیاهان از اتفاق سرد خارج شده و در شرایط آزمایشگاه از هر کدام از گیاهان مربوط به هر تیمار دمایی یک برگ کاملاً توسعه یافته (در مجموع پنج برگ) قرار داده شدند. شبیه‌ها به مدت شش ساعت بر روی شیکر قرار گرفته و سپس هدایت الکتریکی هر نمونه با استفاده از دستگاه EC متر (مدل Jenway (اندازه‌گیری شد (EC₁). به منظور اندازه‌گیری میزان کل نشت الکتروولیت‌ها در اثر مرگ سلول، شبیه‌ها به اتوکلاو با دمای ۱۲۱ درجه سانتی‌گراد و فشار ۱۵ بار به مدت ۲۰ دقیقه متنقل شدند. پس از خارج کردن شبیه‌ها از اتوکلاو، نمونه‌ها مجدداً به مدت شش ساعت بر روی شیکر قرار گرفتند و پس از آن هدایت الکتریکی آن‌ها اندازه‌گیری شد (EC₂) و درصد نشت الکتروولیت‌ها با استفاده از معادله (Xuan et al., 2009) محاسبه تعیین گردید.

$$\text{معادله (1)} = (\text{EC}_1 / \text{EC}_2) \times 100$$

جهت تعیین درصد بقاء و بازیافت گیاهان، گلدان‌ها به سایی سرد انتقال یافته و پس از سه هفته درصد بقاء گیاهچه‌ها از طریق شمارش تعداد بوته زنده در هر گلدان و با استفاده از معادله (2) تعیین شد (Cardona et al., 1997).

$$\text{معادله (2)} = 100 \times (\text{تعداد گیاهان قبل از بخ زدگی} / \text{تعداد گیاهان زنده سه هفته بعد از بخ زدگی}) = \text{درصد بقاء}$$

همزمان با تعیین درصد بقاء گیاهان، صفات دیگری نظیر ارتفاع ساقه اصلی، تعداد شاخه جانبی، تعداد برگ، تعداد کل اجزای زایشی (غنچه و گل) و قطر گل اندازه‌گیری و ثبت شدند. وزن خشک نمونه-ها نیز پس از ۴۸ ساعت قرار گرفتن در آون با دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد اندازه‌گیری شد.

درجه حرارت کشنده برای ۵۰ درصد نمونه‌ها بر اساس درصد نشت الکتروولیت‌ها ($\text{LT}_{50\text{el}}$)، درصد بقاء ($\text{LT}_{50\text{su}}$) و دمای کاهنده ۵۰ درصد وزن خشک گیاهان (RDMT_{50}) به ترتیب با استفاده از رسم نمودار داده‌های پروبیت برای هر کدام از صفات درصد نشت، درصد بقاء و وزن خشک گیاهان در مقابل دمای بخ‌زدگی تعیین شد (Moshtaghi et al., 2009).

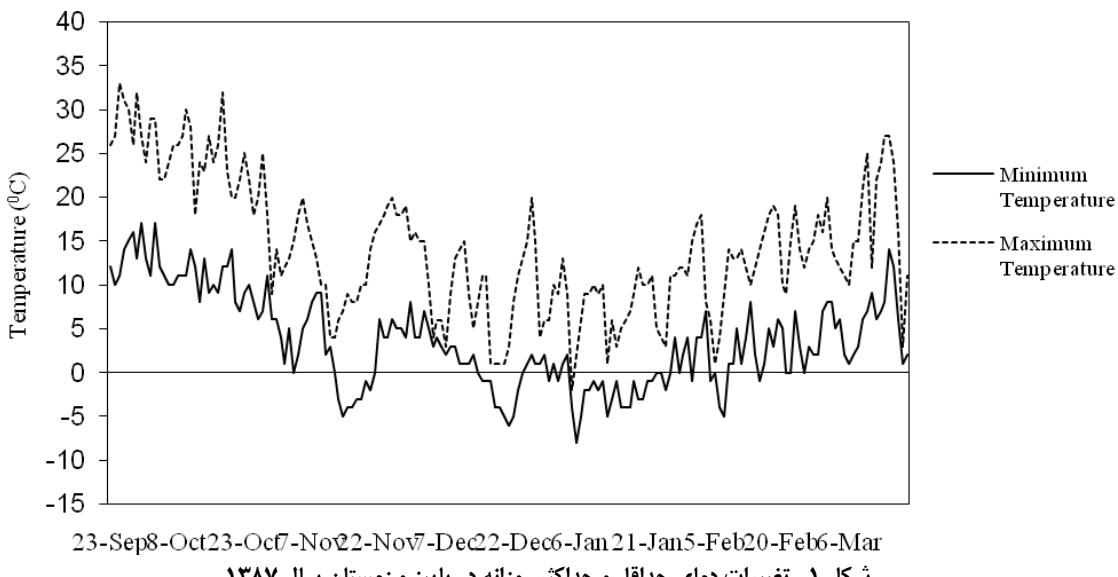
محاسبات آماری و رسم نمودارها با استفاده از نرم افزارهای

1- Double distilled water

2- Lethal temperature 50 according to the electrolyte leakage percentage

3- Lethal temperature 50 according to the plant survival percentage

4- Reduced dry matter temperature 50 percentage

شکل ۱- تغییرات دمای حداقل و حداکثر روزانه در پاییز و زمستان سال ۱۳۸۷

Fig. 1- Variation of daily minimum and maximum temperature during autumn and winter, 2008-2009

جدول ۱- میانگین مربعات صفات مختلف گیاه بنفسه ۲۱ روز پس از اعمال تیمارهای بخزدگی
Table 1- Mean squares of different characteristics in viola, 21 days after freezing

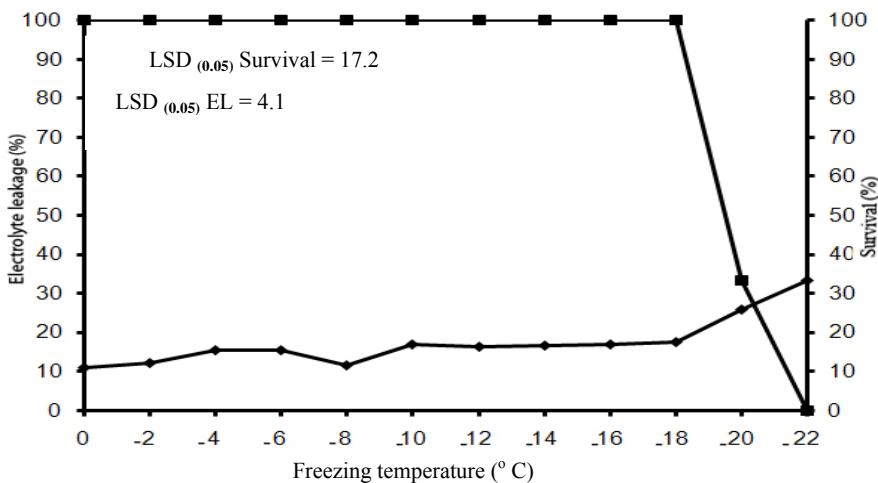
تیمار Treatment	درجه آزادی df	نشت Electrolyte leakage	درصد بقا Survival percentage	وزن خشک Dry weight	ارتفاع ساقه Height of stem	تعداد برگ No. of leaves	تعداد شاخه No. of branches	تعداد جانبی No. of reproductive component	تعداد گل No. of flower	تعداد غنچه No. of buds	قطر گل Diameter of flower
بخزدگی Freezing	11	284.54*	6616.16*	6.06*	132.25*	145.416*	4.69*	51.789*	5.55*	14.377*	18.32*
خطا Error	60	79.26	88.88	0.39	7.16	6.688	1.42	21.725	1.95	3.463	1.75

* معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد

*is significant in 5% probability level.

مجدد نبودند (Kim & Anderson, 2006). در این مطالعه همبستگی بسیار معنی داری ($r = -0.80^{**}$) بین درصد نشت الکتروولیتها و درصد بقاء گیاهان وجود داشت (جدول ۲). به عبارت دیگر با افزایش درصد نشت الکتروولیتها، درصد بقاء گیاهان کاهش یافته است. با وجود اینکه در مطالعه حاضر جهت ارزیابی نشت الکتروولیتها از برگ گیاهان ۲۴ ساعت پس از بخزدگی استفاده شد و بقاء گیاهان پس از سه هفته مورد ارزیابی قرار گرفت، ولی همبستگی بین دو پارامتر مورد مطالعه نشان دهنده این است که احتمالاً استفاده از شخص نشت الکتروولیتها در تخمین تحمل به بخزدگی این گیاه از اعتبار نسبتاً مناسبی برخوردار باشد، زیرا تفاوت تخمین در دمای کشنده گیاهان بر اساس درصد نشت الکتروولیتها و درصد بقاء حدود نیم درجه سانتی گراد بوده است.

با وجود اینکه هیچ گونه مرگ و میری در گیاهان تا دمای -18°C درجه سانتی گراد مشاهده نشد، ولی با کاهش دما به کمتر از -18°C درجه سانتی گراد، درصد بقاء کاهش یافته و در دمای -22°C درجه سانتی گراد هیچ گیاهی زنده نماند (شکل ۲)، به طوری که دمای کاهنده 50°C درصد گیاهان بر اساس درصد بقاء نیز حدود -19°C درجه سانتی گراد بود. مطالعه اثر دمای بخزدگی بر درصد بقاء گیاهان رازیانه نیز نشان داد که با افزایش شدت بخزدگی، درصد بقاء کاهش یافت، به طوری که در دمای -12°C درجه سانتی گراد، تنها ۱۵ درصد گیاهان زنده مانند (Rashed Mohassel et al., 2009). در بررسی اثر دمای بخزدگی روی گیاه زینتی گل داودی (*Chrysanthemum morifolium* L.) نیز مشاهده شد که با کاهش دما از صفر به -12°C درجه سانتی گراد اغلب گیاهان از بین رفته و قادر به رشد دمای -12°C درجه سانتی گراد بودند.

شکل ۲- درصد نشت الکتروولیت (♦) و درصد بقاء (■) گیاه بنفسه تحت تأثیر دمای بخ زدگی در شرایط کنترل شده

Fig. 2- Electrolyte leakage (♦) and survival percentage (■) in viola affected by freezing temperature in controlled conditions

جانبی معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۱). با وجود اینکه در گسترهٔ دمایی صفر تا -۱۸- درجه سانتی گراد صفات مذکور روند نسبتاً یکنواختی داشته‌اند، ولی کاهش دما به -۲۰- درجه سانتی گراد به ترتیب سبب کاهش ۳۷، ۴۹ و ۹۰ درصدی این سه صفت نسبت به دمای صفر درجه سانتی گراد شده است (شکل ۳- ب، پ و ت). به نظر می‌رسد که با افزایش شدت تنفس بخ زدگی، در رشد گیاه اختلال ایجاد شده و در نتیجه ارتفاع گیاه و تعداد برگ آن کاهش یافته است. افزایش شدت بخ زدگی در گیاه رازیانه نیز منجر به کاهش ارتفاع گیاه شده است (Nezami et al., 2011). همچنین بررسی اثر تنفس بخ زدگی بر ارتفاع گیاه تریتیکاله نشان داد که بیشترین و کمترین ارتفاع گیاه در پایان دوره بازیافت (سه هفته پس از بخ زدگی) به ترتیب متعلق به دمای صفر و -۱۲- درجه سانتی گراد بود. در مطالعه مذکور تعداد برگ گیاهان تریتیکاله نیز در تیمارهای دمایی -۴- و -۸- و -۱۲- درجه سانتی گراد به ترتیب ۶/۲، ۱۰/۴ و ۲۲/۹ درصد نسبت به شاهد کاهش پیدا کرد (Nezami et al., 2010).

اجزای زایشی گیاه (تعداد گل و غنچه) به طور معنی داری ($p \leq 0.05$) تحت تأثیر دمای بخ زدگی قرار گرفتند (جدول ۱). تعداد کل اجزای زایشی (مجموع گل و غنچه) و تعداد گل در تیمارهای بخ زدگی تا دمای -۱۸- درجه سانتی گراد روند تقریباً یکنواختی داشتند و با افزایش شدت تنفس بخ زدگی تعداد آنها کاهش یافت، به طوری که در دمای -۲۰- درجه سانتی گراد تعداد کل اجزای زایشی و تعداد گل به ترتیب ۲۱ و ۱۴ درصد نسبت به دمای صفر درجه کاهش یافت (شکل ۴- الف و ب). تعداد غنچه در گسترهٔ دمایی -۲- تا -۶- درجه سانتی گراد روندی کاهشی داشته است، ولی در گسترهٔ دمایی -۸- تا

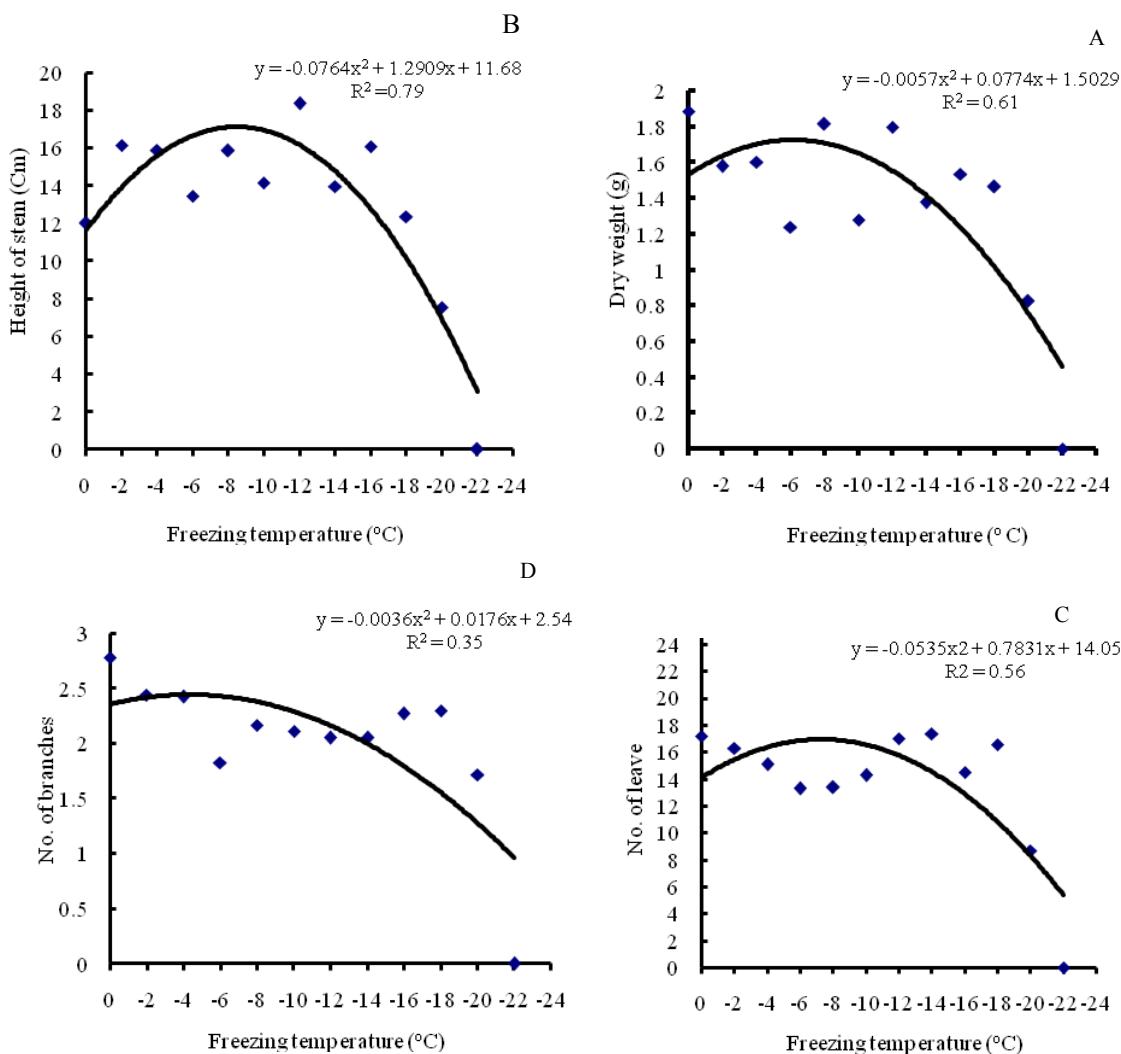
اثر دمای بخ زدگی بر وزن خشک گیاه در پایان دوره بازیافت معنی دار ($p \leq 0.05$) بود (جدول ۱). همانطور که در شکل ۳-الف مشاهده می‌شود کاهش دما به -۲۰- درجه سانتی گراد سبب کاهش شدید وزن خشک گیاهان شده است. با اعمال تیمارهای بخ زدگی در شرایط کنترل شده بر روی گندم (*Triticum aestivum L.*) مشاهده شد که کاهش دمای بخ زدگی از -۵- به -۱۰- درجه سانتی گراد سبب کاهش ۲۰ درصدی رشد مجدد اندام‌های هوایی گیاهان (رشد یافته در گلدان به مدت سه هفته پس از اعمال تیمار بخ زدگی) نسبت به تیمار شاهد (عدم بخ زدگی) شد. در صورتی که در تیمارهای هوایی گندم نسبت به -۲۰- درجه سانتی گراد رشد مجدد اندام‌های هوایی شاهد به ترتیب ۶۰ و ۸۰ درصد کاهش یافت (Chen et al., 1983). وزن خشک گیاهان پس از اتمام دوره بازیافت همبستگی منفی و بسیار معنی داری ($r = -0.64^{**}$) با درصد نشت الکتروولیت‌ها داشته است (جدول ۲)، لذا به نظر می‌رسد که افزایش نشت الکتروولیت‌ها سبب کاهش وزن خشک گیاه در پایان بازیافت شده است. دمای کاهنده ۵۰ درصد وزن خشک گیاهان بنفسه نیز $-19/2$ - درجه سانتی گراد تعیین شد. به عبارت دیگر، دمای $-19/2$ - درجه سانتی گراد سبب کاهش ۵۰ درصدی وزن خشک گیاهان نسبت به تیمار شاهد شده است. بررسی دمای کاهنده ۵۰ درصد وزن خشک گیاهان در دو اکوتیپ رازیانه نشان داد که مقدار $RDMT_{50}$ در اکوتیپ خراسان کمتر از $RDMT_{50}$ اکوتیپ کرمان بوده است که نشان دهنده رشد مجدد و مناسب‌تر اکوتیپ خراسان نسبت به اکوتیپ کرمان پس از اعمال تیمارهای بخ زدگی بوده است (Nezami et al., 2010).

تأثیر تیمارهای دمایی بر ارتفاع گیاه، تعداد برگ و تعداد شاخه

صفات مذکور نداشته است، ولی دمای -16°C درجه سانتی گراد سبب کاهش به ترتیب ۳۲ و ۱۰۰ درصدی تعداد غنچه و گل در گیاه نسبت به تیمار شاهد شد (Javad Mousavi et al., 2011).

تنفس بخزدگی سبب افزایش نشت الکتروولیتها، کاهش درصد بقاء و رشد مجدد گیاه بنفسه شد. با وجود اینکه در گستره دمایی صفر تا -18°C درجه سانتی گراد روند نسبتاً یکسانی در اغلب صفات مورد مطالعه مشاهده شد، ولی دماهای کمتر سبب افزایش درصد نشت الکتروولیتها و کاهش شدید درصد بقاء و رشد مجدد گیاه شدند.

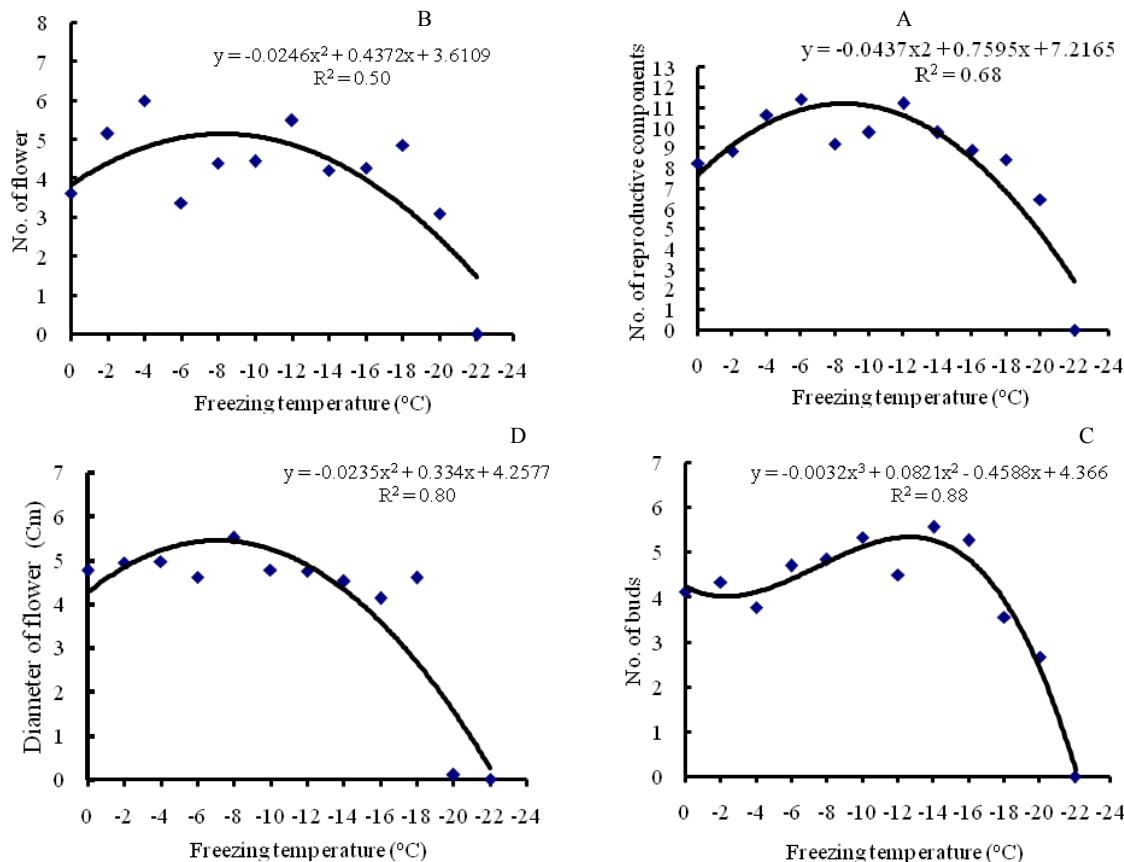
- درجه سانتی گراد تعداد آنها افزایش یافته است. با وجود این بخزدگی های شدیدتر سبب کاهش تعداد غنچه در گیاه شد (شکل ۴-پ). دلیل افزایش تعداد غنچه در گستره دمایی -8°C تا -16°C درجه سانتی گراد نسبت به دماهای بالاتر برای نگارندگان مشخص نمی باشد. قطر گل نیز در گستره دمایی صفر تا -18°C درجه سانتی گراد تحت تأثیر دما قرار نگرفت و افزایش شدت بخزدگی بعد از آن منجر به کاهش شدید قطر گل شد (شکل ۴-ت). بررسی اجزای گیاه مبنای چمنی تحت تأثیر تنفس بخزدگی نیز نشان داد که کاهش دما در گستره دمایی صفر تا دمای -14°C درجه سانتی گراد تأثیر چندانی بر

شکل ۳- (الف) وزن خشک، (ب) ارتفاع ساقه اصلی، (پ) تعداد برگ و (ت) تعداد شاخه جانبی گیاه بنفسه تحت تأثیر دماهای بخزدگی در شرایط کنترل شده

(هر نقطه میانگین شش عدد است).

Fig. 3- (A) dry weight, (B) height of stem, (C) No. of leaves and (D) No. of branches in viola affected by freezing temperatures in controlled conditions
(Each point is mean of six data).

شکل ۴- (الف) تعداد کل اجزای زایشی، (ب) تعداد گل، (پ) تعداد گل ساقه اصلی گیاه بنفسه تحت تأثیر دمای های یخ زدگی در شرایط کنترل شده
(هر نقطه میانگین شش عدد است).

Fig.4- (A) No. of reproductive components, (B) No. of flower, (C) No. of bud and (D) diameter of flower in viola affected by freezing temperatures in controlled condition
(Each point is mean of six data).

ساقه گیاه خوسرا شده *G. drummondii* هنگامی حاصل شد که از بافت‌های مذکور به ترتیب معادل -20°C و $-19/4^{\circ}\text{C}$ درصد الکتروولیت‌ها نشت کردند.

سپاسگزاری

هزینه اجرای این طرح از محل اعتبارات معاونت پژوهشی با کد طرح ۵۰۰ پ مورخ ۱۳۸۸/۱/۱۷ دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد تأمین شده است که بدینوسیله سپاسگزاری می‌شود.

$\text{LT}_{50\text{su}}$ و $\text{LT}_{50\text{el}}$ گیاه بنفسه به ترتیب معادل -20°C و $-19/4^{\circ}\text{C}$ درجه سانتی‌گراد تعیین شد و با وجود اینکه همبستگی خوبی بین دو صفت مذکور وجود داشت، ولی نشت 50° درصد الکتروولیت‌ها از سلوول منجر به مرگ 50° درصد گیاهان نشد، بلکه مرگ 50° درصدی گیاهان هنگامی حادث شد که 25° درصد الکتروولیت‌ها از بافت‌های برگ گیاه به خارج از آن نشت کردند (شکل ۲).

در بررسی کارادونا و همکاران (Cardona et al., 1997) در دو اکوئیپ پاسپالوم خوسرا شده زمانی حاصل شد که 32° درصد الکتروولیت‌های آن‌ها نشت کردند. مطالعه پیچ و همکاران (Pietsch et al., 2009) نیز نشان داد که در بافت ریزوم و

جدول ۲- ضرایب همبستگی بین صفات مختلف گیاه بنفسه قرار گرفته در معرض تنفس بخزدگی تحت شرایط کنترل شده
Table 2- Correlation coefficients between different characteristics in viola affected by freezing temperatures, under controlled conditions

10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	1- درصد نشت الکترولیت‌ها
									1	1- Electrolyte leakage percentage
									-0.80**	2- درصد بقا
								1	0.62**	3- وزن خشک
									0.60**	4- ارتفاع ساقه
									-0.71**	4- Height of stem
									0.79**	5- تعداد برگ
									-0.68**	5- No. of leaves
									0.50**	6- تعداد شاخه جانبی
									-0.54**	6- No. of branches
									0.31**	7- تعداد غنچه
									0.51**	7- No. of bud
									-0.43**	8- تعداد گل
										8- No. of flower
										9- تعداد کل اجزای زایشی
										9- No. of total reproductive components
										10- قطر گل
										10- Flower diameter

* و ** غیر معنی‌دار و معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد ns

ns, * and ** are non significant and significant in 5 and 1% probability levels, respectively.

منابع

- Blum, A. 1988. Plant Breeding for Stress Environment. CRC Press. 223 pp.
- Cardona, C.A., Duncan, R.R., and Lindstrom, O. 1997. Low temperature tolerance assessment in paspalum. Crop Science 37: 1283-1291.
- Chen, T.H., Gusta, L.V., and Fowler, D.B. 1983. Freezing injury and root development in winter cereals. Plant Physiology 73: 773-777.
- Edward, F., and Howe, T. 1999. Viola. University of Florida. Cooperative Service by Institute of Food and Agriculture Science.
- Hana, B., and Bischofa, J.C. 2004. Direct cell injury associated with eutectic crystallization during freezing. Cryobiology 48: 8-21.
- Hofgard, I.S., Vollsnæs, A.V., Marum, P., Larsen, A., and Tronsmo, A.M. 2003. Variation in resistance to different winter stress factors within a full-sub family of perennial ryegrass. Euphytica 134: 61-75.
- Javad Mousavi, M., Nezami, S., Izadi, E., Nezami, A., Yousef Sani, M., and Keykha Akhar, F. 2011. Evaluation of freezing tolerance of English daisy (*Bellis perennis*) under controlled conditions. Journal of Water and Soil 25(2): 380-388. (In Persian with English Summary)
- Khalighi, A. 2000. Floriculture: Breeding of Ornamental Plants. Golshan Publications. Tehran, Iran. 392 pp. (In Persian)
- Kim, D.C., and Anderson, N.O. 2006. Comparative analysis of laboratory freezing methods to establish cold tolerance of detached rhizomes and intact crowns in garden chrysanthemums (*Dendranthema X Grandiflora tzvelv*). Scientia Horticulture 109: 345-352.
- Lindow, S.E., Arny, D.C., and Upper, C.D. 1982. Bacterial ice nucleation: a factor in frost injury to plants. Plant Physiology 70: 1084-1089.
- Majdari, A. 1982. Planting and nurturing flowers. Mir Publication, Tehran, Iran 285 pp. (In Persian)
- Miresghi, A., and Khalilzade, G.R. 2002. Evaluation of some physiological traits related to cold in 22 genotypes of bread wheat. Proceeding of Third Conference of Crop Losses due to Frost and Country Garden, Iranian Deputy of Agriculture Organization Plant Protection, Iran 65 pp. (In Persian)
- Mirmohamadi Meibodi, A., and Tarkesh Esfahani, C. 2004. Aspects of Physiology and Breeding for Cold and Freezing in Crops. Golbon Publication, Isfahan, Iran 223 pp. (In Persian)
- Moshtaghi, N., Bagheri, A.R., Nezami, A., and Moshtaghi, S. 2009. Investigation of betaine spray on freezing tolerance of chickpea (*Cicer arietinum* L.) in controlled conditions. Iranian Journal of Field Crops Research 7: 647-656. (In Persian with English Summary)
- Nezami, A., Bagheri, A.R., Rahimian, H., Kafi, M., and Nasiri Mahalati, M. 2005. Evaluation of freezing tolerance chickpea genotypes under controlled condition. Journal of Agricultural and Natural Research 10: 257-269. (In Persian with English Summary)

- 16- Nezami, A., Soleimani, M.R., Ziae, M., Ghodsi, M., and Bannayan Aval, M. 2010. Evaluation of freezing tolerance of hexaploid Triticale genotypes under controlled conditions. *Notulae Scientia Biologicae* 2: 114-120.
- 17- Nezami, A., Azizi, G., Siahmarghooee, A., and Mohamadabadi, A.A. 2010. Effects of freezing stress on electrolyte leakage of fennel (*Foeniculum vulgare*). *Iranian Journal of Field Crops Research* 8: 587-593. (In Persian with English Summary)
- 18- Pietsch, G., Anderson, N.O., and Li, P.H. 2009. Cold tolerance and short day acclimation in perennial *Gaura coccinea* and *Gaura drummondii*. *Scientia Horticulture* 120: 418-425.
- 19- Rashed Mohassel, M.H., Nezami, A., Bagheri, A., Hajmohammadnia, K., and Bannayan, M. 2009. Evaluation of freezing tolerance of two fennel (*Foeniculum vulgar L.*) ecotypes under controlled conditions. *Journal of Herbs, Spices and Medicinal Plants* 15:131-140.
- 20- Rife, G.L., and Zeinali, H. 2003. Cold tolerance in oilseed rape over varying acclimation durations. *Crop Science* 43: 96-100.
- 21- Steponkus, P.L. 1984. The role of the plasma membrane in freezing injury and cold acclimation. *Annual Review of Plant Physiology* 35: 543-584.
- 22- Taylor, S., and Waiter, K. 1998. *Florida Wild Flowers in their Natural Communities*. University Press of Florida: Gainesville, FL.
- 23- Uemura, M., Tominaga, Y., Nakagawara, C., Shigematsu, S., Minami, A., and Kawamura, Y. 2006. Responses of plasma membrane to low temperature. *Physiologia Plantarum* 126: 81-89.
- 24- Xuan, J., Liu, J., Gao, H., Hu, H., and Cheng, X. 2009. Evaluation of low-temperature tolerance of Zoysia grass. *Tropical Grasslands* 43: 118-124.